

ноември 2012г., брой 2, сезон VII

Цена:
0,50лв

Делта Ме

На фокус:

г-жа Ася Кафалиева
г-н Младен Кафалиев

стр. 4

Интервю с г-жа Пенка Стайкова

стр. 5

55-годишна история

стр. 7

Абитуриентски бал 2013г.

стр. 8

СРЕ на един век: с нов формат

стр. 9

Най-известните снимки в света

стр. 12

Британският посланик
в ЕГ „Пловдив“

✓ Неговият разказ
за кариерата му

На 6 ноември в конферентната зала учениците на гимназията имаха възможността да присъстват на среща с българския журналист, поет, публицист и критик Иван Гранитски. Не можем да не споменем факта, че той за кратко дори е бил ръководител на БНТ, директор на издателство „Христо Ботев“, а сега е директор на издателство „Захари Стоянов“.

Срещата беше част от инициативата **„Народните будители и аз“**, която се провежда за трети път в Пловдив. На тази дата подобни срещи се провеждат и в други училища в града с известни професори и академици, а след това всички 12 училища, включени в инициативата, получиха книги от издателството на нашия гост - „Захари Стоянов“.

Срещата бе организирана от **„Зонта клуб“** и от трите **„Ротари“**-клуба в град Пловдив. Откри я регионалният директор на **„Зонта клуб“** – госпожа Владимира Трачева - бивша възпитаничка на гимназията. Тя благодари на учениците, че са едни от най-будните в града, впечатлили я още преди две години с активното си участие в проекта.

Иван Гранитски започна срещата с поздрав към учениците за празника на народните будители, защото за него именно от Пловдив започва Българското възраждане. Писателят спомена, че включилите се в проекта са над 12 000. Познаването на историята не само може да ни върне към корените ни, но и ще ни накара да четем повече книги, защото именно те спомогат в сформирването ни като личности, което не би могло да стане само с образование. Той посъветва да се четат не толкова вестници и да се слушат медии, които оприлича на **„захарен памук“**, а българска и световна литература, която е изпълнена с богат набор от думи. Авторът апелира учениците към прочитането на публицистиката на Захари Стоянов и Христо Ботев, звучаща актуално и днес, а именно защото

това, което сме днес, дължим до голяма степен на народните будители.

Писателят продължи срещата с прочитането на стихотворение, посветено на Дончо Цончев.

Плахостта на учениците да задават въпроси накара госпожа Носикова да е била първата осмелила се да попита. Тя припомни срещата с Андрей Кантев преди години, когато ученик го попитал **„Какво основание за гордост от това, че съм българин, бих могъл да изтъкна в чужбина?“**. Отговорът бил: **„Идвам**

Иван Гранитски в ЕГ „Пловдив“

от страна на книгите“. Иван Гранитски изрази съгласието си с това твърдение, допълвайки, че положението ни донякъде е такова заради политиката на страната и сравни националната стратегия с **„дело на давеците се в ръцете на самите давеци се“**. Той спомена, че по срещите с ученици вижда възобновен интерес към историята у младите хора, голяма част от които смятат да напуснат родината и да учат в чужбина. Писателят изтъкна, че много от будителите са завършили в чужбина, а след това са се върнали в родината, за което се иска истински дух и патриотизъм. Той не пропусна да се върне години назад в родната история, за да припомни, че българите са **„амалгама от 10-15 етноса“** и затова нашите деца са толкова красиви и в наши ръце стои съхраняването на народа и промяната към едно по-добро бъдеще.

Срещата продължи с коментара на Димитър Бозов от 12 клас, бивш двукратен кандидат за председател на Ученическия парламент, според когото будителите са взаимствали много от Западноевропейската философия. Ученикът бе на мнение, че не трябва да обвиняваме само политиките, а и да поемем отговорността в наши ръце към промяна. Иван Гранитски се съгласи с това твърдение, пожелавайки му да стане политик и да подобри състоянието на

държавата, допълвайки, че трябва да се изтръгнем от това **„овчедушие“**, заложенено ни може би от годините на робството.

Въпрос дали днес има будители и дали ги забелязваме също бе зададен на писателя от ученичка. Отговорът беше, че има и ще има и сред лекари, и сред учители, и сред писатели... и в други професии. Той напомни, че България е една от малкото страни с действащи читалища, но такива като Евлоги и Христо Георгиеви, които дават собствените си пари за благо на народа, за строежи и образование, днес няма. Той сравни учителите с **„мъченици“**, натоварени с тежката задача да се справят с пренебрегването на образованието от началото на прехода. Ученици и учители пък бяха оприличени на **„морски свинчета“**, върху които постоянно се експериментира с нови реформи. А промени за едно поколение според него не могат да бъдат и изгълбени, и да подействат.

Ученичка попита и каква е прогнозата на писателя за България, а той с усмивка отговори, че с такива мислещи хора, няма как да не е опимист. **„Оптимисти по разум, песимисти по воля“** - каза усмихнато писателят, цитирайки стихове на Ботев - **„и честта, майко, юнашка“**, напомняйки отново, че ние сме поколението, което след време ще започне наново Българското възраждане, защото за него ще има такава.

За финал Иван Гранитски прочете стихотворението **„Вихри“**, а срещата завърши с бурните аплодисменти на учители и ученици, омаяни от силните думи на писателя, заредени с положителни емоции и оптимизъм от думите му.

След мероприятиято госпожа Носикова обеща още подобни инициативи. **„Делта Те“** успя да си открадне минутка време и от писателя за снимки и един последен въпрос за пожелание към всички ученици, неуспяли да присъстват. Иван Гранитски усмихнато отново апелира да четат, да се информират, защото

това е пътят към успеха, а ние можем да го извървим!

След такива думи човек няма как за миг да не се откъсне от еднообразието в ежедневието, да помечтае, да се осмели да поиска повече, а с малко вяра и, разбира се, предприемане на действия можем да постигнем целите си, да открием светлинката сред сивите облаци, надвиснали над ноемврийското небе!

Текст: Мария Чешимеджиева, 11-з

Снимки: Светлана Панова, 12-г; Стефан Солчаки, 11-з

Back to School

с Анжелина Бингюзова

В последния ден преди есенната ваканция, навръх Хелоуин, в конферентната зала се проведе среща от програмата **„Back to school“**, на която бившата възпитаничка на ЕГ „Пловдив“ **Анжелина Бингюзова**, сега работеща в **Европейската комисия в Брюксел**, разказа на учениците повече за Европейския съюз. Завършилата през 1995 година започна срещата със спомените си от гимназията, връщайки се в своя подготвителен клас, когато именно конферентната зала е била класната ѝ стая. Тя призова учениците да учат езици, защото именно и само с езици всички бариери падат, повече цели са постижими. Българката, живееща от 11 години в Брюксел, разказа първо за ранните си години там, когато сякаш на нашата страна не се е гледало с респект според нея. Тя потвърди, че сега чувства ситуацията в Белгия съвсем различна, че нашият глас се чува. На срещата учениците имаха възможността да отговорят на различни въпроси, свързани с Европейския съюз, а всеки правилен отговор носеше на познатия награда. В същото време им бе разказано повече за заседанията на Европейския съюз и големия брой ангажирани хора, които стоят зад тях. Представен беше и новият плакат по проект на българския еврокомисар Кристилина Георгиева. В края на срещата учениците имаха възможност да сменят ролите и те да зададат своите въпроси. Всички присъствали получиха книга **„Европа в 12 урока“**, както и карта на Европа.

Макар и не всички ученици на гимназията да бяха на срещата, такива събития карат човек да се замисли. Гимназия като нашата дава шансове именно за научаване на езици, благодарение на което голяма част от нашите ученици напускат след завършването си страната. Други остават тук и се превръщат в част от елита на България. Емигранти или не, ние сме тези, които ще градят бъдещето, ще полагат основите на нови постижения, а защо не и едни по-стабилни основи на България, с които да не се налага след всяка буря да градим строежа отначало.

Текст: Мария Чешимеджиева, 11-з/ Снимки: Стефан Солчаки, 11-з

Британският посланик на среща в гимназията

Джонатън Алън впечатлен от нашите ученици

На 13 ноември в конферентната зала се проведе среща с наскоро назначения английски посланик Джонатън Алън, на която учениците от нашата гимназия имаха уникалния шанс да присъстват. На събитието бяха и всички 18 учители по английски език. Разбира се, „Делта Те“ също имаше свои репортери и фотографии там.

След известно закъснение заради интервюта от страна на медиите, английският посланик бе посрещнат по стара българска традиция – с хляб, мед и сол, поднесени му от ученички от 11 клас. Срещата бе открита от г-жа Пенка Стайкова, която представи учениците пред посланика. Тя върна гостите няколко месеца назад, когато преподавателите по английски език са имали среща в дома на посланика, свързана с честването на една успешна година от започването на програмата *Oxford Professional Development*. Там е била отправена покана към него за посещение на гимназията. Директорката не пропусна да отплати благодарност към бившия възпитаник на гимназията и сегашен заместник кмет по образованието, културата и развитието в Пловдив- г-н Стефан Стоянов, благодарение на когото това събитие стана реалност. Директорката специално обърна внимание, че 13 от 18-те учители по английски са завършили нашата гимназия, а след това представи доайена госпожа Златка Стоева и тазгодишният Native Speaker при 8-ми клас - г-н Бенджамин Крушков. Посланикът усмихнато откри срещата с поздрав към учениците и изрази щастие си, че ще говори на английски, тъй като по цял ден му се налага да използва българската реч. Той благодари за смислените въпроси, изпратени му по-рано от ученици от гимназията. На първия от тях, а именно **защо е станал дипломат**, той отговори с известна доза хумор. Каза, че би излъгал, ако ни сподели, че е желал това от 6-годишен, че е завършил Международни икономически отношения и е започнал веднага успешно работа. Вместо това той разказа за своето детство, когато е мечтал първо да стане пожарникар,

а след първия мач, който гледал с баща си, дори футболист, но талантът му за това липсвал. За предмети за A-levels избрал английски, френски и история, защото най-много ги харесвал. Той разказа на учениците, как негов учител го насърчил да прави това, което му харесва най-много.

Посланикът учил история, отказал предложения от 2 адвокатски компании и след още едно следване история имал шанса да избира между работа в министерството в Шотландия и посланик. И именно заради този избор той сега е тук.

След 15-годишен опит и по-малко от половин година в Пловдив, **той нарече себе си пловдивчанин на български език**, което предизвика бурните аплодисменти на учители и ученици. Посланикът каза, че пътува често насам, защото желае да напусне София поне веднъж в месеца - само така би опознал истински страната, чрез пътуване (а постоянните срещи с министри не му помагат в това).

Следващият сериозен въпрос, който той си постави за цел да изясни на учениците, беше свързан с работата на един посланик. Той шеговито каза, че има и други задължения освен да яде мед и хляб и попита дали някой знае тези 3 на брой задължения. Учениците успяха да се сетят за всички.

Като номер едно бе поставена връзката между българските и английските компании - работа и разрешаване на проблеми между тях.

На второ място в задълженията си той постави грижата за британски граждани в България, като каза, че основният проблем идва по-скоро от туристи, посочвайки българския курорт Слънчев бряг, който не ни е безизвестен. Посланикът не пропусна да спомене и че британците изпитват трудности да преминат нашите изпити за шофьорски книжки и да не бъдат скъсани от полицаите. А говорейки за полицаи, той се сети за проблема с насилието и един конкретен случай, когато български полицаи казал на оплакваща се жена „Не“ не винаги означава не.

За трета най-важна дейност посланикът посочи справяне с престъпленията и сигурността, шегувайки се отново, че проблемът не е в това, че България ще завладее Англия, а в преноса на наркотици.

След тези изказвания Димитър Бозов от 12-ти клас го попита за неговото мнение за българската ситуация в политиката, считайки, че българите често сме песимисти. Господин Алън отговори ясно, че правителството ни е „ok“, но наистина ние трябва да сме по-оптимистично настроени и да не се заемаме с много неща едновременно, а да се фокусираме върху едно-две.

Последва друг въпрос, свързан с увеличените такси на английските университети през последните години. Тук отговорът бе, че сигурно тези цени няма да се запазят задълго, но образованието в Англия се разраства все повече, от него започва развитието на всички сфери и съответно таксите също се покачват. Следващите въпроси върнаха посланика отново

в миналото и по-точно в неговите ученически години. За униформите той обясни, че в Англия ги има навсякъде, че той също е носил. За него те имат и положително, и отрицателно влияние - от една страна се губи индивидуалността, но от друга има равнопоставеност независимо от социалния статус. На въпроса дали поддържа връзки с приятелите си от ученическите си години, той усмихнато заяви, че пази контакти с 2-ма негови приятели - един от училище и един от университета, но винаги е готов за нови приятелства - някои само временни, според ситуацията, други - по-дълготрайни. Той акцентира върху факта, че предпочитва да има за приятели хора, които не казват всеки път „О, посланика“, а могат просто да му говорят на „Джони“.

Джонатън Алън получи като подарък от гимназията картина-колаж, на гърба на която имаше послания от ученици.

На друг въпрос за разликите и приликите между двете страни, той отговори, че има разлики в основния бизнес - търговия, производство в Англия и по-голям дял на земеделието в България. Той не пропусна да спомене и песимизмът на българите, напомняйки, че ние имаме равен брой гласове в ЕС с Швеция или Австрия например и затова не трябва да се считаме за малка държава. Посланикът добави, че в последните години оплакванията от чужди министри към България намаляват все повече. За него гражданите трябва да се обединят според това, което те искат, а не от влиянието на политическите партии. Накрая той добави и една обща черта между двата народа - вечното оплакване от времето.

Накрая на срещата Джонатън Алън извади телефона си и направи снимка, която качи на момента в своя Twitter.

Текст: Мария Чешмеджиева, 11-з
Снимки:

Светлана Панова, 12-з; Стефан Солачки, 11-з

С какви впечатления останаха присъстващите?

Магдалена Златанова, 11-з

Въпреки лекото закъснение според мен срещата с британския посланик мина чудесно. Джонатън Алън е един успял човек, а разговорите с такива хора винаги носят нотка надежда и въодушевление. Поне за мен той показва едно малко по различно лице на политиката и работата в тази област.

Борис Петров, преподавател

Това беше изключително ценно преживяване, което със сигурност ще остане незабравим спомен. Убеден съм, че тази среща помогна на много от учениците да не робуват на стереотипи. Надявам се, че те имат отговори на много от въпросите, касаещи бъдещето на страната, които бяха споменати.

Кристине Тенова, 11-е

За мен той е човек с много чувство за хумор. Завладя публиката още от първото си изречение - шегуваше се на място. Видях как един човек искрено се развълнува и зарадва от българската традиция и опита не само от меда, но и от чубрицата. Показа като цяло желание да бъде там и да сподели с учениците своя опит и да бъде максимално полезен.

Албена Тончева, преподавател

Безспорно, посещението на британския посланик е изключителна чест за ЕГ „Пловдив“ и се надявам всички участници в нея да са се почувствали горди от принадлежността си към нашето училище. Негово превъзходителство Дж. Алън спечели симпатии на учители и ученици не само със свежото си чувство за хумор, но и с интересните и информативни отговори на зададените му въпроси.

В този брой решихме да представим на читателите една от двете семейни двойки в училищния колкетив - Младен и Ася Кафалиеви - и двамата преподаватели по английски език. Г-жа Кафалиева преподава английски език като първи чужд език и английска литература на 12-ти клас, а г-н Кафалиев традиционно подготвя учениците от 8-ж клас. Ето какво отговориха те на нашите въпроси от блиц интервюто:

Любима книга: Една от любимите ми книги е *Nineteen Eighty-Four* на George Orwell. Тук ще прочетете, че Big Brother не е само машина за правене на пари.

Любим филм: *Innerspace* с Мартин Шорт – това е един от най-смеешните филми, които съм гледал, когато новите филми се разпространяваха на нелегални видеокасети.

Любима песен: Твърде много са – една от тях е *Personal Jesus* на Depeche Mode.

Девиз: Нямам девиз. *Carpe diem* донякъде описва моето ежедневие.

Любима книга: Като филолог съм изчала стотици томове и във всяко едно произведение съм намерила нещо от себе си. Трудно ми е да избира любима книга. От задължителната литература, която преподавам, любимият ми роман е „*Fortunes and misfortunes of the famous Moll Flanders*”. От четивата за свободно време се забавлявам с историческите на Sophie Kinsella. **Любим филм:** Изключително рядко гледам филм повече от веднъж, но филмовата адаптация на BBC на Дикенсовия роман *Great Expectations* съм гледала цели пет пъти.

Любима песен: Толкова са много...

Девиз: Внимавай какво си пожелаеш, защото може да се сбъдне!

Защо избрахте да станете учител по английски език?

Донякъде е семейна традиция – баба ми преподаваше латински и старогръцки, баща ми – математика. Английският в училище беше предметът, който ме привличаше най-много и по който имах най-високи резултати. Решаваща роля изигра и държавната ми практика в Математическата гимназия в Пловдив. Срещите ми с учениците от 8-ми клас там оставиха много положителни чувства.

Кои са най-хубавите Ви спомени от гимназията?

Ако става въпрос за гимназията, която съм завършил, това е всичкото време, прекарано с моите съученици, без значение дали е било в училище или сме били някъде на екскурзия. Всеки ден в социалните мрежи чета послания против всичко, свързано с училището и учебния процес. Това много ме натъжава, защото по този начин сами си натрапваме негативни емоции, вместо да се наслаждаваме на момента – **бъдете сигурни, че след време ще останат само хубавите спомени от прекрасните моменти**, прекарани със съучениците.

Коя е най-неловката ситуация с ученици, в която сте изпадали?

Това се случи през първата ми година в английската гимназия. Интересното е, че тази неловка ситуация беше избегната, защото си разменихме бележки с един ученик и може би никой друг не забеляза, че има някакъв проблем. Това беше единственият път, когато съм си писал бележки по време на час.

Ако не бяхте станали учител, каква друга професия бихте избрали?

Нещо свързано с фотографията – фоторепортер например.

Кои са качествата, които оценявате в един ученик?

Толерантността – да може да приеме и гледната точка на другите.

Какво Ви мотивира?

Успехите на учениците ми носят голямо удовлетворение и „зареждат батериите ми“.

Какво сте научили от учениците си?

Papa Roach е група, а не певец. ;)

Какво отношение смятате за най-добро към учениците си?

Най-добро отношение е това на партньори, които имат една обща цел. Само тогава се получават най-добрите резултати.

Какво бихте посъветвали своите ученици?

Да слушат по-малко чалга.

Какво обичате да правите през свободното си време?

Ще излъжа, ако не си призная, че по-голямата част от времето си прекарвам във Facebook. Чета новини, гледам филми и сериали. Не мога да си представя моето ежедневие без връзката ми с интернет. Когато имам възможност, обичам да карам колело, да ходя на кино и да се разхождам.

Какво е чувството да работите на едно място със семейната си половинка?

Никак не е лесно да прекарваме толкова време заедно, но това, че работим в различни сгради, помага донякъде.

Защо избрахте да станете учител по английски език?

Защото не бих могла да стана учител по друг предмет :) . Мотивираха ме моите учители по английски и немски език – г-н Емил Костадинов и г-жа Юлия Тодорова. Когато отидох да уча Английска филология, намерението ми беше да се върна в гимназията и да се развивам в областта на преподаването.

Кои са най-хубавите Ви спомени от гимназията?

Най-хубавите ми спомени са бягствата от час, свободните часове и екскурзиите. В гимназията имах много ценни приятели и **всеки миг прекаран с тях ми е ценен спомен**.

Коя е най-неловката ситуация с ученици, в която сте изпадали?

Не си спомням конкретна ситуация. Ако е имало такава, съм излязла от нея с усмивка и шег. :)

Ако не бяхте станали учителка, каква друга професия бихте избрали?

Обичам биологията и химията, и преди да взема окончателното решение да стана учител съм обмисляла кариера в областта на медицината или фармацията.

Кои са качествата, които оценявате в един ученик?

Що се отнася до чисто академичните качества, оценявам способността да се анализира и синтезира информацията, не просто да се репродуцира. Личностните качества, които ценя са чувството за хумор, съобразителността и спонтанността.

Какво Ви мотивира?

Благодарността. Парите. Красотата.

Какво сте научили от учениците си?

Всеки ден научавам по нещо ново от тях в областта на изкуството, музиката, киното.

Какво бихте посъветвали Вашите ученици?

Моите ученици са вече зрели хора, не бих искала да давам непоискани съвети. Бих искала да им пожелаем здраве и много успехи.

Какво обичате да правите през свободното си време?

За съжаление нямам такова напоследък. Обичам да пътувам, да излизам с приятели, да чета.

Какво е чувството да работите на едно място със семейната си половинка?

Страхотно е. Винаги имам до себе си човек, на когото мога да разчитам за всичко.

Какво отношение смятате за най-добро към учениците ви?

Такова, каквото очаквам към самата мен - толерантно, коректно, позитивно.

**Младен и Ася
Кафалиеви**

Г-жа Пенка Стайкова отговаря на нашите въпроси

В интервю пред Делта Те тя разкрива проектите за новата учебна година, като дава отговори и на най-често задаваните въпроси от учениците...

гимназията. Сега, след като се включихме, очаквам, че повечето изразходени ресурси по заместването ще бъдат поети от тази министерска програма. Всички източници на финансиране, които могат да компенсират разходи от бюджета на училището, са не само голям бонус, но са и необходими за развитието на училището.

По програмата на МОМН „Информационни и комуникационни технологии в училище“ (ИКТ) в момента се финансира интернетът в компютърните зали, но кандидатствахме и очакваме одобрение за финансиране на 2 сървъра и 20 терминални работни станции по т.нар. система „мултиусийт“ в двете компютърни зали на първия етаж.

Важна част от дейността на ЕГ „Пловдив“ е квалификацията на кадрите й, затова кандидатствахме за включване в проекта на МОМН „Квалификация на педагогическите специалисти“, който е съфинансиран от Европейския социален фонд по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“. Убедена съм, че когато този проект стартира и се осъществи, добавената стойност за училището, изразена в повишената квалификация на нашите специалисти, ще бъде много голяма.

Друг проект, който спечелихме през август тази година и по който тепърва ще работим следващите две години - 2012-2014, е проект за обмен на ученици и учители по секторна програма „Коменски“ на програмата „Учене през целия живот“, финансирана от ОП „Развитие на човешките ресурси“. Това е **многонационален проект, в който участваме ние и едно училище от Германия, едно от Финландия и едно от Турция.**

Все още комуникираме с нашите партньори за организацията на дейностите по този проект. Най-общо мога да кажа, че от наша страна ще участват ученици, които ще бъдат домакини на свой партньор от една от другите три страни и съответно и те ще отидат при своя партньор от другото училище. Надсловът на този проект е „Beautiful Nature, Natural Beauty“ (Красива природа, природна красота). При домакинството ни тук в България, когато ние приемем групите от другите три училища, можем естествено да им покажем много природни красоти. Това обаче, което избрахме да им покажем и което те нямат в своите страни, са уникалните пещери в Родопите. Нашите ученици, които ще кандидатстват, трябва да имат предвид и това, че се налага освен да правят предварителни проучвания, презентации и отчети, да са готови и на екстремни преживявания: за спускане в невероятните ни пещери, да карат ски и сноуборд във Финландия, кану в Германия и да лагеруват в гора в Турция. Всичко това е свързано с участието на всеки един ученик в предварителната подготовка, по-нататък да извършат планираните дейности, да отчетат дали са постигнали поставените цели, а така също и да допринесат за изготвянето на крайните продукти - най-важният от тях е електронна информационна платформа между четирите училища. Смятам, че този проект ще даде много голям импулс на учениците и най-вече ще се научим да работим по такива проекти, тъй като те се предоставят от много отдавна. Досега гимназията ни има опит само с един такъв проект „Коменски“ 2008-2010г. за двустранен обмен с Йоханес-гимназия в Ланщайн, Германия. Много училища в България работят от дълги години и то едновременно по няколко проекта с различни партньорски училища в Европа. Това е една невероятна възможност за засилване на езиковото обучение, мобилността и европейските измерения на нашата гимназия, която ние трябва непременно да се стремим да използваме за учениците и за учителите. Моето желание и това на помощник-директорите е

да мотивираме учителите да търсят повече такива партньорства. Каквото е необходимо от страна на ръководството - социални контакти, проучване, сключване на договори - всичко това ще го направим. Ние търсим такива партньори в Англия, в Шотландия, ще подновим партньорството си в Германия, по което работихме до 2010 година. Надявам се да работим по още много проекти „Коменски“.

Извън работата с учениците има възможност и за проект за енергийна ефективност, но все още не е приключило енергийното обследване на училището. Надявам се, ако го спечелим, със средствата, с които ще ни финансира „Националният доверителен еко-фонд“ по програмата за Зелени инвестиции, да санираме и всичките сгради на гимназията, както и да направим наистина зелени инвестиции - соларни панели и колектори за топла вода.

Смятам, че е важно за развитието на гимназията учениците да са наясно с училищната политиката,

да участват със своите идеи в развитието и осъществяването й и да работим ръководство, учители и ученици наистина като екип. Ако съответно успеем да привлечем и родителската общност - вече имам известен опит в тази насока, смятам, че тогава училището ще преуспява във всичките си начинания. **Какви събития извън учебния процес, свързани с гимназията, да очакваме тази година? Планувате ли нещо допълнително освен традиционните екодни, спортни празници и Деня на таланта?**

Тази учебна година 2012-2013 е много важна, защото 2013 е юбилейна - 55 години от основаването на гимназията. Дипломира се и 50-ят юбилейен випуск. Това е най-знаковото събитие за гимназията през тази учебна година, така че много мероприятия ще бъдат посветени точно на този юбилей като реклама и като празнуване. Всички извънкласни събития ще протичат под това мото, за да подчертаем още веднъж пред обществеността, че ЕГ „Пловдив“ е училище с дългогодишни традиции и с много успехи, които не са случайни. Най-близкото събитие, което предстои е Коледният базар, в който се надявам да се включат масово всички ученици и за който получаваме подкрепата от немския бизнес, представен в Пловдив и от почетния консул на Германия в Пловдив доктор Мариана Чолакова. Базарът ще бъде посветен на благотворителна кауза като очаквам от Ученическият парламент да мобилизират учениците и самите те да решат каква ще бъде тази кауза. Надявам се това да бъде каузата „Деца помагат на деца“.

Друго събитие е **Ден на отворените врати за завършилите ЕГ „Пловдив“**, който вече следват или са се реализирали професионално. В дните между Коледа и Нова година гимназията ще отвори вратите си за бивши ученици, за да могат отново да влязат в клас, да се видят със своите бивши преподаватели, да видят докъде е стигнала гимназията, а това ще бъде и повод и да ги поканим и на честванията на юбилея. Друго голямо събитие, което искаме да организираме е **Бал на влюбените на 14-ти февруари** за всички ученици и учители. Той ще бъде повод за празнуване и също така за напомняне, че предстои честването на юбилея. Смятаме да създадем и електронна платформа, която да свързва възпитаниците на гимназията и в България, и в чужбина, откъдето те да черпят информация за предстоящите събития, за конкретната програма по юбилея и да им дава възможност за дарителски акции. Аз съм споделяла и друг път - смятам, че най-голямото постижение на ЕГ „Пловдив“ е точно прекрасната реализация на нейните възпитаници.

Продължава на стр. 6>>

Как се чувствате след една година на позицията си като директор на ЕГ „Пловдив“?

Този въпрос е най-трудният от всички. От една страна, чувствам се изморена, защото за кратко време ми се иска да променя много неща, но, от друга страна, се чувствам и амбицирана от предизвикателството да продължа с това, което започнах, и да осъществя и другите си планове. Най-голямата трудност е да убедя другите в моите виждания за развитието на училището и да действам не като началник, а като лидер на екип, който има мисия и визия. Трябва да действаме всички заедно в една посока – ръководство, учители, възпитатели, служители, ученици и родители.

Какви проекти се очакват във връзка с финансирането на гимназията и работата с учениците тази година?

Много от проектите са започнати едва от миналата година, много и предстоят. Помагат ми хора от екипа, които също мислят, че училището трябва да работи по проекти, да се осмисли времето извън училищните часове. Един такъв проект е „УСПЕХ“, който миналата година, макар и само за един срок, протече много успешно. Тази година има 25 клуба, много от които са нови, но учениците знаят по-добре от мен. Има известни затруднения заради двусменния режим и трудно могат да се организират от понеделник до петък местата и часовете за провеждане на дейностите. Най-удобният период е събота и неделя, но всички ученици и ръководители искат да разполагат с лично време. Засега се надявам, че всеки, който е избрал даден клуб, ще направи малка жертва, за да види себе си в този клуб. И ако с това спомогнем за личностното развитие извън училище, това ще е най-големият успех. Проектът се финансира от схема BG 051PO001-4.2.05 „Да направим училището привлекателно за младите хора“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“.

Гимназията работи и по 4 национални програми на МОМН, които се финансират от министерството. Традиционно е вече участието ни в програмата „С грижа за всеки ученик“, модул „Осигуряване на обучение за талантливи ученици за участие в ученически олимпиади“, което се дължи на доброто ни представяне и класиране на национални олимпиади. Тази година се финансират 2 групи по английски език, 1 по немски език и 1 по БЕЛ, 1 по философия, 2 по биология и здравно образование, 2 по история и цивилизация, като общо в тях са включени 172 ученици.

Друга национална програма на МОМН, по която възобнових участието ни от миналата година, е „Оптимизация на училищната мрежа“, модул „Оптимизация на вътрешната структура на училищата“ – финансирането от нея е за обезщетения на учителите, които се пенсионират или напускат.

Друг такъв проект, който се финансира от МОМН и по който започнахме работа едва от тази учебна година, е „Без свободен час“ - той касае работата на учителите, които заместват отсъстващи учители. Досега заплащането се извършваше от бюджета на

Продължение от стр.5:

Фактът, че над 10 000 българи, които са учили тук, работят в България и чужбина и са постигнали чудесни кариери и ако тези успели хора дадат израз на своята принадлежност към училището като направят дарение за гимназията - този ресурс е огромен и ще доведе наистина до създаването и естетизирането на училището - един цял комплекс, който да е красив и дружелюбен и да създава една чудесна атмосфера за учене, спортване и дори отдих. Мисля, че това не е само мечта. Ако сега покрай юбилея успеем да мобилизираме възпитаниците да са съпричастни, в близките години това ще може да се осъществи.

Засега една конкретна благотворителна кампания, в която се надявам да ги привлечем, е създаването на музей на ЕГ „Пловдив“ и цялостното обновяване на библиотеката и оборудването и с електронен софтуер. **Отворени ли сте за работа с младежки организации като Интеракт и РТР? По какъв начин мислите, че те помагат за развитието на учениците като личности?**

Отворени сме за работа с всички младежки организации, в които участват наши ученици. Интеракт и РТР не са единствените две подобни организации. Искам да спомена една друга такава, с която работим най-успешно и това е „Голям брат, голяма сестра“. Със тях осъществихме един съвместен проект - Младежка зона. По него те направиха обучение и на ученици, и на учители и създадоха център за Младежка зона, който се намира във второто общежитие и може да се ползва и от Ученическия парламент, от училищния вестник и от другите организации. С „Голям брат, голяма сестра“ имаме сключен договор и програма за работа и аз мисля, че това е начинът, по който трябва да работим и с тях, и с другите две организации, тъй като до този момент Интеракт например само са предлагали свои инициативи, а нямаше план за общи съвместни действия. Същото бих могла да кажа и за РТР. Досега те са се обръщали към мен, за да им предоставям зала, в която да провеждат срещите си, но не сме работили по обща програма. Действително тези организации освен да работят за личностното израстване на техните участници, което аз намирам за изключително важно, трябва да имат и друга цел – да има нещо, което да е за гимназията, общи действия. Разбира се, приветствам факта, че тези организации осмислят свободното време на своите членове и нещо повече, възпитават ги на работа за някаква кауза. Очаквам от тях нагласа за съвместна работа.

Един проблем, който смущава учениците в момента, е липсата на вода на третия етаж през междучасията. Може ли проблемът да бъде разрешен и ако да – кога се очаква да се случи това?

Този проблем ми беше поставен в края на учебната година от „Делта Те“, но твърде късно. Той не беше предвиден в ремонтните дейности, а бюджетът за тях е изчерпан. Всички планирани ремонти за тази година са извършени - поправка на покривите, двете общежития, съблекалните във физкултурния салон,

а преди това и кабинетите по немски език, както и учителските стаи в общежитията, и с подмяната на дограма в общежитията. Не съм планирала ремонт на ВиК в гимназията, но това ще го обмислям от януари. Ако проблемът може да бъде решен с частичен ремонт, ще го разреши.

Някои родители и ученици предявяват желанието си да разберат в какво ще бъдат инвестирани 20-те лв., които бяха събрани. Ще им дадете ли по-ясна представа?

Това са средства, които родителите даряват на Училищното настоятелство чрез тези родители, които са негови членове. А как ще се инвестират и ще се усвояват - за това ще се направи общо събрание през януари, когато ще отчетат събраните и изразходените средства през 2012 година. Ще бъдат представени пред всичките членове и планове за следващата година. Най-голямата инвестиция, която направиха до този момент, е за шкафчетата на учениците. Друга голяма инвестиция е в жилищните стаи на четвъртия етаж на женското общежитие. Там беше сменена дограмата, защото в тези стаи беше най-студено. Смятам, че всеки родител е съгласен и с инвестицията за охраната за опазването на сигурността на учениците и в училището, и в общежитията. Договорът с охранителната фирма - „ДАИ-сигурност и охрана“ е сключен от Училищното настоятелство. Заплащането им се извършва от настоятелството с участието на родителите.

Разбрахме, че имате малко по-различна идея за изпращането на дванадесетокласниците тази година. Какви са планове Ви в това отношение?

Аз смятам, че това трябва да бъде обсъдено първо на педагогическия съвет, за да кажат мнението си всички учители и класни ръководители.

Освен това трябва да бъде взето мнението и на самите ученици от 12-ти клас.

Но тъй като те са юбилеен випуск, идеята ми е най-общо изпращането да бъде тържествено, много звездно и неповторимо, запомнящо се. Всяко едно официално мероприятие, на което участват всички ученици, трябва да бъде освен повод за празнуване и начин на възпитание, защото това, което виждат по-малките ученици, ще го повторят следващата година, ще го видят пет пъти и всичко това ще спомогне за изграждането на училищна култура. Ако искаме да докажем на всички останали, че сме най-елитното училище в града и областта трябва да го показваме с всяко наше действие. Затова мероприятията, които организираме трябва да свидетелстват и високата ни култура.

Какви резултати очаквате от матурите на випуск 2013?

Надявам се и пожелавам от цялото си сърце на всички ученици от 12-ти клас да се представят по най-достойния начин, защото освен, че представят училището, всеки един представя и себе си - матурата е от полза за всеки един от тях и аз съм сигурна, че те го знаят. Това ще бъде най-големият техен

личен успех, ако постигнат отлична диплома, с която да кандидатстват и да бъдат приети в елитни учебни заведения в България, Англия, Германия, Холандия, тъй като в университетите в Англия и Холандия изискват отличен успех, а **результатите от матурата решават една трета от дипломния успех.** Смятам, че всеки един дванадесетокласник разбира, че това е негов основен интерес и аз съм убедена, че ако те представят достойно себе си, ще представят достойно и гимназията.

Надявам се, че резултатите ще са отлични и ще бъдем отново в топ 10.

Затова обаче ще трябва да поработят сериозно.

Един последен въпрос: Намирате ли свободно време за себе си на фона на безкрайната работа и какви са Вашите приоритети - първо като преподавател и директор, и второ - като човек?

Това бяха няколко последни въпроса. Ако призная, че нямам свободно време, това ще говори зле за мен като мениджър. Трябва най-напред човек да може да управлява времето си. Стремя се да отделям време за моите любими занимания и за семейството ми - за комуникация с дъщерите ми, които не живеят в България, да спортувам, да чета книги и да гледам интересни, значими или станали вече класически кинохитове. През това лято имах възможност да попътувам и да посетя няколко изключителни места.

Най-големият ми приоритет като преподавател е да се развивам, но за съжаление трябва да призная, че имам действително малко часове и малко време за подготовката ми преди да вляза в тях. Различно е да се готвиш за 72 часа годишно като директор и за 648 като учител през учебната година. Мобилизацията е много по-малка, но се стремя да не подценявам работата си като преподавател и да бъде полезна на учениците.

Като директор моят приоритет е развитието на училището в духа на XXI век,

но като се опира на традициите на изминалите 54 години. Не може да се пренебрегват и да се подминават доказали се традиции през всичките тези години, които са довели именно до високия престиж на нашата гимназия. Но, разбира се, не може да живее само в миналото, трябва да се съобразяваме и с тенденциите на новия век. Моят приоритет тук е да направим с екипа ми едно модерно училище с интерактивни методи на преподаване, а учениците да имат полза от това. Надявам се да създадем електронна платформа, с която учениците да могат да виждат уроците си, материала, който са взели, домашните си, да си припомнят лесно уроци преди матурата. Смятам, че при всички възможности, които ни дава съвременната техника и комуникация, ако всичко това може да бъде от помощ в учебния процес, ще бъде много добре, ако успеем да го постигнем в близките години. А моите приоритети като човек - най-големият от тях е семейството - моите дъщери и моят съпруг. Ако семейството е добре, смятам, че и работата ти ще е добре. Ако като човек се чувствам добре, ще съумея да бъда полезна и на останалите.

Интервюто проведе: Мария Чешмеджиева, 11-з

Снимка: Светлана Панова, 12-з

Защо сме различни? Защо да не си един от нас?

ЕГ „Пловдив“ е арена не само на талантиливи и можещи ученици, но и на младежки организации, които извършват различна хуманитарна и благотворителна дейност. Не трябва да се заблуждаваме обаче, че броят на тези организации се изчерпва само с разпространените своето влияние в училището РТР. Има и други организации, които не отстъпват на добре известните в гимназията по отношение на идеите, целите и перспективите си за бъдещето.

Вероятно много от вас са чували името Интеракт. Някои сигурно знаят, че това също е хуманитарна организация и са били информирани или са взели участие в нейни инициативи. А колко от вас знаят, че Интеракт клуб Пловдив Филипопол всъщност е сформирани към ЕГ „Пловдив“ и членуващи са възпитаници предимно на нашето училище? Колко си задават въпроса с какво всички тези организации се отличават една от друга? С какво Интеракт е по-

различен?

Интеракт е организация, чиято дейност е насочена към реализирането на проекти и инициативи в полза на обществото. В клуба може да членуват различни по възраст ученици – от 12 до 19 години. Това е място, което дава на всеки възможността да изрази мнението си, да изяви своите качества и таланти, да се утвърди и изгради като личност в съвременното общество. Години наред Интеракт клубовете в целия свят са подкрепяни и наставлявани от своите спонсори - Ротари клубовете. **Това ги превръща в една 50-годишна организация с традиции и качество на работа.**

Днес в Пловдив има два Интеракт клуба, които се подкрепят взаимно и споделят както опита си, така и забавленията.

Ако се чудите как да запълните свободното време, как да бъдете полезни на обществото и на себе си, как да

се забавлявате и да намерите много нови приятели – посетете ни! Може би това

ще се окаже мястото за вас.

Срещите се провеждат всеки вторник от 19:30 в р-т „Чили“ (етаж втори).

Текст: Анелия Георгиева, 12-к

Интеракт клуб - Филипопол на посещение в дома за деца „Таню Войвода“ в гр. Асеновград

55 години Английска гимназия

55-годишна история

Едва ли вече има ученик в гимназията, който да не знае, че училището ни става на 55 години и съответно е основано през 1958г. Но в историята на Английската гимназия се крият много емоции и когато човек направи съпоставка с днешно време, си дава сметка колко светът се е променил и оценява днес по друг начин.

И тъй като тази година училището ще изпрати 50-тия пореден випуск се предвиждат много официални събития, с които да се почете този юбилей. Както и да е, от тях учениците няма да се запознаят с историята на своята гимназия, която им дава толкова много през 5-те години тук, без те да го осъзнават.

За тази цел ще бъде изграден музей – виртуален такъв, който ще се помещава в източното крило на гимназията, т.е. до библиотеката. По план той ще представлява голям интерактивен екран, който

По-рано в гимназията част от задължителните занятия са били т.н. Военно обучение.

учениците ще управляват сами и ще се потапят в миналото на своето училище.

До него е предвидена експозиция на важни предмети във витрини, като свидетелство за завършено образование (или както преди се е наричало: Свидетелство за зрелост), значки и пр. С тази инициатива се занимава клубът по събиране и архивиране на паметта на гимназията, част от проекта УСПЕХ, както и клубът на завършилите Английската гимназия.

С Делта Те ще ви представим някои интересни аспекти от миналото на училището, сравнявайки ги със събитията от днешния ни ученически живот, но няма да се връщаме чак в Семинарията, където първоначално се е помещавало училището, а в този брой ще обърнем внимание на периода след преместването в сегашната сграда (тя е откита през 1976г.) и по-специално на 90-те.

Денят на таланта не е променял значително своя облик в последните няколко години...

Бараките (на снимката вдясно)

До началото на 90-те години част от редовните учебни занятия са се провеждали в така наречените "бараките", които са се намирали зад физкултурния салон. След като паралелките с изучаване на френски език обаче се отделят от гимназията (1991г.) класните стаи на основната сграда стават достатъчни, за да помещават занятията на всички класове, бараките се занемаряват, а с течение на времето стават все по-неприветливи и опасни, което налага разрушаването им няколко години по-късно.

Страницата подготви: Петър Ангов, 12-к

Как са изпращали абитуриентите?

Къде са празнували Хелоуин?

Как са извинявали отсъствия?

Кога порастнаха липите?

Медицински бележки

Откога мислиш, че учениците имат склонността да пробутват фалшиви бележки? Едва ли очакванията ти надхвърлят 2000г. Е, един интересен пример е випуск '83, които създават митологичен персонаж. Фабриката за фалшиви бележки на випуска наводнява пазара с фалшиви бланки с точни диагнози, написани със съвършен лекарски почерк и подпечатани с откраднатия кой знае откъде печат на неизвестния до днес д-р Златев. Не след дълго името на доктора става толкова популярно сред учениците, а и не само сред тях, че в III Поликлиника, към която се е числяло училището, става обичайно пациенти да търсят несъществуващия лекар. Вероятно това е била причината да се прекрати в името на предпазливостта неправомерната употреба на личния му печат.

Хелоуин парти (или карнавал, както се е наричало тогава) през 90-те (горе) и през 2012г. (отдолу). На снимката е тогавашният директор на гимназията г-н Валентин Караминев (1993-2008г.), а празненството в края на миналия век се е провеждало във физкултурния салон с богата програма и атрактивни, или поне за времето, костюми. А как отпразнуваха учениците Хелоуин миналия месец четете на стр. 10!

1999 г.

2012 г.

Списък на 20-те най-добри
университета в света

	Учебно заведение	Страна
1	Калифорнийски технологичен институт	USA
2	Харвард	USA
2	Станфорд	USA
4	Оксфорд	UK
5	Принстън	USA
6	Кембридж	UK
7	Масачузетски технологичен институт	USA
8	Imperial College London	UK
9	Чикагски университет	USA
10	Калифорнийски университет, Бъркли	USA
11	Йейл	USA
12	Колумбийски университет	USA
13	Калифорнийски университет, Лос Анджелис	USA
14	Университет „Джонс Хопкинс“	USA
15	ETH Zürich – Swiss Federal Institute of Technology	CH
16	Пенсилвански университет	USA
17	University College London	UK
18	Мичигански университет	USA
19	University of Toronto	CA
20	Университет „Корнел“	USA

Бръшляновата лига

„Бръшляновата лига“, по-известна като „Ivy League“ формално е спортна организация в САЩ, която обединява висши училища, намиращи се в североизточната част на страната. Тази лига включва учебни заведения с високи изисквания за прием и отлично академично качество. Днес обаче „Бръшляновата лига“ е етикет, който американският елит стриктно следва. Членството на един университет в „Бръшляновата лига“ е престиж, който за много остава просто мечта. Децата на най-заможните и предприемчиви американци, а и не само, са натоварени с очакванията от **висшата социална среда да продължат следгимназиалното си образование в тази лига**. Тя сама по себе си се хвали с изключителни кадри, оборудване и безброй възможности на своите възпитаници. Основана през 1954г., „Бръшляновата лига“ е най-голямата междууниверситетска организация, чиито членове се увеличават с над 8000 спортисти всяка година. Те се разделят в 33 различни спорта и по средно 35 отбора от всеки университет. Тази организация се отличава със способността си за осигуряване на повече възможности за атлетите. Университетите част от Айви лигата са в топ 20 на National Collegiate Athletic Association (NCAA), а именно: Браун, Колумбия, Корнел, Дартмут, Харвард, Принстън, Йейл и Пенсилванският университет.

Приемът в тези университети няма отношение към финансовото положение на кандидатите, но социалната среда, нейните очаквания и предизвикателства го очертават като предпоставка и изискване. Въпреки това университетите от „Бръшляновата лига“ се стремят да приемат студенти без оглед на социалния произход, тъй като по този начин **дават възможност на младежи с големи възможности**, които, от друга страна, вероятно биха повишили престижа на учебното заведение със своите академични успехи. Всеки университет има свой вид изпит, който се извършва два пъти в годината. Резултатите излизат обикновено през месеците април и декември.

Част от студентите, учили в клонове на Бръшляновата лига, са: бившите американски президенти - Бил Клинтън, Джордж Буш, Теодор Рузвелт, Франклин Рузвелт, Джон Кенеди, както и настоящият - Барак Обама. От звездите на киното това са: Мерил Стрийп, Натали Портман, Рийз Уидърспун, Бен Афлек, Мат Деймън, Ричърд Гийр и много други. Нека да не забравяме и създателя на Facebook - Марк Зукърбърг, както и този на Microsoft - Бил Гейтс, които са били част от студентите, но така и не са завършили.

Колумбийският университет в Ню Йорк

Университетът Брау в щата Род Айленд

Принстън в щата Ню Джърси

Повече информация за Бръшляновата лига може да намерите на официалния сайт: <http://www.ivyleaguesports.com>

Текст: Десислава Йорданова, 12-г

Абитуриентски бал 2013г.

по традиция отново в Новотел Пловдив

Бална треска с модните съвети за догодина.

Сега малко и за организацията. Както обикновено балът на ЕГ „Пловдив“ ще се състои в „Новотел Пловдив“ на 24.05. Местата са вече запазени, а менюто тепърва ще се избира, след като получим офертите. Отговорниците на класовете вече се събраха, за да обсъдят някои от подробностите, а тепърва ще се провеждат още такива събрания. Всеки клас трябва да избере най-много трима учители включително класния ръководител, които искат да поканят да присъстват на празника им. Вече събрахме първата вноска за куверта ни в Новотела, а този на учителите, поеман също от нас, е на половин цена. Важно решение, което вероятно касае немалко ученици, е, че на бала в Новотела няма да бъдат допускани външни лица, т.е. там ще присъстват само учениците от випуск '13 и поканените учители. В момента протичат разисквания относно дискотеката, където ще празнуваме след самия бал. Изборът съвсем няма да бъде лесен, имайки предвид различните предпочитания и вкусове за музика на учениците, но все пак компромисно решение трябва да бъде взето. Засега това е клуб Secrets, със собствениците на който вече е разговаряно и сме получили обещание, заведението да работи само за нашата гимназия. След големия ден купонът продължава. Официалната оферта за море, която получихме, беше от хотел „Планета“ в Слънчев бряг – любимата дестинация на всички абитуриенти. Там ще прекараме три нощувки, а цената от 168лв включва много други екстри и глезотии. Най-важното обаче е всички да си изкараме страхотно и незабравимо, защото това ще са последните ни дни като ученици на Английската - гимназията, която ни даде толкова много. Затова нека през тази последна година да забравим враждите със съучениците си и да не предявяваме излишни претенции, а просто да се „разцелим“.

Текст: Албена Арабаджиева, 12-б

фризюри и гримьори и се чуди кой цвят му отива най-много. Момчетата, макар и не толкова вманиачени по модата, също вече се ориентират какъв ще е костюмът им – да заложат на класическата комбинация панталон със сако или пък да изберат нещо по-разчупено, като например дънки, и с каква риза да го съчетаят. Както всяка година, така и тази, ще станем свидетели на всевъзможни тоалети, най-интересните от които, разбира се, са на момичетата. А и най-фрапантните. Разголени рокли във всякакви цветове, прекалено къси за фигурата на момичето или пък твърде натруфени – около 24 май може да видим всичко. За да не ставаме за смях и да изглеждаме добре, хубаво е да знаем модните тенденции за пролет-лято 2013. Тази година залагахме на ярките цветове, догодина обаче е добре да избираме пастелните, пясъчни и каменисти тонове, както също бялото и кремовото. Черно-бялата комбинация също се завръща, а щампите са от изключително значение – цветя, геометрични фигури и етно мотиви. Релефните орнаменти и металните детайли ще украсяват дрехите, допълнени от лъскави материи, копчета и ципове. Етно мотивите обхващат елементи от Африка, аксесоари от Русия, както и плетива, бродерии и дантели. Когато избираме роклите си, добре е да се съобразим също и с материята – жарсен, технически материи, фини преди от стреч и лен, кашмир, памук, коприна.

Сега да обрнем малко внимание и на момчетата. Актуални цветове са тъмно и морско синьо, слонова кост, керемидено, лимоненожълто, сиво и черно.

Разбира се, ако разгледаме моделите на дизайнерите, ще видим колко екстравагантни всъщност са те. Така че, ако не искате да изглеждате като Лейди Гага, по-добре да се съобразите повече със собствения си стил и вкус и по-малко

Столетникът CPE

През миналия век - с превод,

от следващата година - с нов формат...

UNIVERSITY of CAMBRIDGE
ESOL Examinations

Authorised Centre

Proficiency, навършва 100 години от създаването си. Затова и решихме в този брой да ви разкажем малко повече за рожденика.

Благодарение на Джеймс Роуч, основателят на Cambridge EFL Examinations, и неговите подробни трудове относно развитието на сертификата през годините научаваме, че за първи път **изпитването на чужденци от Local Examination Syndicate започва през далечната 1913 година**, но по-интересното е, че никой не знае защо. Единствените сведения, отново от Дж. Роуч, са, че причината за създаването му според него е един вид желанието за почивка на Exeter University College от изпита London Examination. Тогава ориентацията на изпита е изцяло академична, като включва:

Писмена част:

- Превод от английски на френски или немски – 2 часа
- Превод от френски или немски на английски +
- Въпроси върху англ. граматика – 2 часа и половина
- Есе на английски – 2 часа
- Английска литература – 3 часа
- Английска фонетика – 1 час и половина

Форматът на изпита остава почти същата през 20-те години на XX век, като през 1926 наборът на езиците, от които може да се избира при превода, включва и италиански и испански, а през 1934 година се прибавя и шведският като вариант. През 1932 г. се премахва частта Английска фонетика, като една от причините за това е, че според Роуч в един негов доклад от 1931г., всъщност фонетиката би могла да се оцени достатъчно добре и само чрез устния изпит. Министерството на образованието към правителството на Негово Величество дава официалното си одобрение през 1935г. и така сертификатът става част от изпитите за прием на Кеймбридж и много други учебни заведения.

За първи път се споменава за съдружие с Британския съвет в далечната 1937г. и, както добре знаем, това съдружие съществува и в днешни дни. До началото на

Устна част:

- Диктовка – половин час
- Четене на глас и разговор – половин час

Втората световна война Министерството на образованието признава сертификата като начин за прием в Британските университети и така през 1941г. започва работата заедно с Британския съвет по утвърждаването на CPE и в чужбина, като се създават извън страната допълнителни учебни центрове, частни училища по английски и дори факултети към някои университети.

За да оцелее, сертификатът обаче се нуждае от достатъчно кандидати. Например в 1931г. той има доста скромно съществуване - **само 15 кандидати се явяват на изпит за получаването му**. Заради толкова малкия брой доста често има дискусии дори за спирането му. Но поради развитието му и в други страни заменянето на части като Литература с Икономика, както и признаването му от Кеймбридж и Оксфорд като достатъчно сведение за владение на езика (1937г.), интересът към сертификата значително нараства.

Следват още доста промени докато CPE добие вида, в който го познаваме (например за първи път познатото ни Use of English се появява чак през 1953г.). По случай 100 годишнината му обаче през месец март догодина се въвежда нова промяна във формата и той вече ще придобие следния вид:

Reading и Use of English	1 час и 30 минути
Writing	1 час и 30 минути
Listening	40 минути
	Обща продължителност на писмения изпит: 3 часа и 40 минути
Speaking	16 минути

Това значително намалява цялостното време за провеждане на изпита и вероятно той ще бъде по-достъпен за издържане от всякога. А както знаете, ЕГ "Пловдив" е официален изпитен център към Британски съвет и тук се провеждат цялата гама от изпити на Cambridge ESOL, стига, разбира се, да има достъпно кандидати за съставяне на сесия. Чрез училището може да извършите и вашата регистрация за даден изпит.

С течение на времето CPE се е превърнал в символ на идеалното владение на английския език и всеки явил се и взел този сертификат трябва да се гордее със себе си, въпреки че вече изпитът не трае цял ден и няма четиричасови преводи. :)

Текст: Богомила Кирова, 12-г

Plovdiv ELS Alumni Association

reports...

www.alumni.els-plovdiv.com

Из живота на PELSA

Наред с активната организационна дейност на Асоциацията на завършилите Гимназията, нейните членове не спират да се веселят и спортуват. **На 22 септември в Пловдив се проведе третият, традиционен вече футболен двубой между отборите на София и Пловдив**. Пред не толкова многобройната, но изключително ентусиазирана публика, играчите дадоха всичко от себе си, за да защитят достойно спортната си репутация. Отборите, съставени от представители на различни випуски от далечните 1972 и 1975 до по-неотдавна завършилите 2002 и 2006, се хвърлиха в гореща състезателна битка, като плетяха интересни комбинации, самоотвержено бранеха вратата си и бележеха майсторски голове. В течение на мача състезателите и от двата отбора се сработваха все по-успешно, ставаха по-добри и в индивидуалните изпълнения, като накрая чак не им се искаше съдията да свири край на срещата. В крайна сметка победата грабна отборът на София, беше връчена купата на победителите, бяха раздадени и много индивидуални награди на най-добрите, но за протокола остана една оспорвана и равностойна битка, преминала в изцяло спортски дух, която потвърди, че при наличие на устрем и желание, възрастта, професионалната заетост и физическото състояние нямат определящо значение. **Друго подобно събитие беше и излетът**, който двадесетина наши членове направиха в един хубав съботен ден до Кукленския манастир "Св. безсребърници Козма и Дамян", разположен сред северните склонове на Родопския рид Чернатица, на около 2 километра югозападно над град Куклен. В манастира се отдава почит към светците Козма и Дамян, широко известни в християнския свят като

лечители и бързи помощници в беда. Говори се, че мястото притежава чудодейна лечебна сила. Тук хора са се лекували, слепи са проглеждали, куци са проходили, доказвайки неоспоримо, че който поиска, с вяра ще му се придаде. Водата е особено лековита при нервни заболявания. Освен това манастирът пази спомена за героите от "Козият рог". Тук те са изживели част от живота си, оставили са следа, която по чудо не е била заличена от вълните на времето. Няма българин, който да не знае историята от "Козият рог", да не е гледал или поне чувал за филма със същото име. В Куклен и днес разказват историята за Караиван, за Караиваница и за дъщеря им - откъсвателката Мария, почти като легенда. Караиваница се славела с голямата си, ненагледна хубост. Затова и била изнасилена. След гаврата на турците с нея тя полудява. Мъжът ѝ я качва на магарето и я довежда да се лекува в Кукленския манастир при лековитата вода в аязмото. В манастира умира и е погребана самата Караиваница. Накрая и Караиван идва тук в последните дни от живота си, за да пречисти съвестта си пред Бога. Преди да се спомине се изповядва и разказва на свещеника историята за козия рог и хайдутката Мария, неговата дъщеря. Монахът, разказал на Николай Хайтов тази история, завършил така: "Много неправди, а една Мария! Затуй не се е оправил този свят!". Всъщност това е и финалът на разказа "Козият рог"...

Освен забавните и разтоварващи събирания, които се провеждат традиционно два пъти в месеца в Пловдив, а в София дори ежеседмично, **през декември предстои коледното парти на Клуба**, което вече се утвърждава като едно много популярно, жизнерадостно, весело и успешно организирано събитие.

Съобщение от PELSA

Идеята на PELSA за Виртуален Музей на гимназията прави своите малки крачки напред. Надяваме се скоро да Ви зарадваме с нейното първоначално изражение. Да припомним: **решихме да направим виртуален музей на Английска езикова гимназия** „Георги Кирков“, ЕСПУ с преподаване на западни езици „Георги Кирков“ или както е известна в момента - Езикова гимназия „Пловдив“. Желанието ни е той да разказва на децата за богатство ни – спомените, които градят историята на нашето училище вече 55 години. Искаме да го направим като място, в което да бъде съхранена и предадена историята на Гимназията на следващите поколения чрез снимков, документален и видео материал. Затова молим всички бивши възпитаници: **нека подредим наново мазетата и може би намерим някой стар брой на училищния вестник. Да постоим в килерите върху кашони, умувайки къде бяха тези петлици, емблема, фуражка. Да преместим сандъците на село, надявайки се, че в тях е останал някой свиден спомен от ученическите години. Да потърсим в собствените ни спомени тези за любимите учители, директорите, възпитателите – градили години наред нашите знания, умения, характери...**

Издирваме: юбилейни книги на гимназията, книги, издадени от съученици, вестници на гимназията, грамоти, медали, знамена, снимки от събития от лични архиви, портрети на учители, директори, филми, направени от съученици, вестници с отзиви за възпитаници на гимназията и др.

Хелоуин В Английската гимназия

Венета и Петра спечелиха конкурса за най-атрактивен костюм, който бе организиран съвместно от Интеракт клуб - Филипопол и Делта Те.

Празничното парти се проведе през вечерта на Хелоуин в „Инфи“. А как са празнували учениците на гимназията преди 20 години вижте на страница 7!

На 31 октомври 2012 в Езикова гимназия „Пловдив“ беше отбелязан американският празник Хелоуин. По традиция тогава се носят страшни костюми, правят се тиквени фенери със зловещи изражения, а децата обикалят съседските къщи в очакване на сладкишите, които ще получат, в замяна на спокойна вечер без пакости.

В гимназията ни беше организиран конкурс за най-оригинален костюм и Хелоуин история. Те добиха изключително голяма популярност – по коридорите на училището се наблюдаваха десетки мрачни създания и ученици с други изобретателни премени като Пипи Дългото чорапче и дами, облечени в стил 60-те. Голямата награда грабнаха Венета Тодорова от 12-в с костюма си на червената шапчица и Петра Търгова от 8-в клас, стилно маскирана като средновековна лейди. Те бяха избрани чрез Facebook-гласуване и чрез номинации на журито, съставено от двете организации, които осигуриха наградите - Интерект Пловдив - Филипопол и Делта Те. Победителите бяха наградени с преносима флаш памет и ваучер за масаж.

Всички участници може да разгледате на нашата страница www.facebook.com/eds.delta.te

Първото място в литературния конкурс, организиран от РТPI, спечели завладяващата история на Антони Апостолов от 11-и клас, който беше награден с торба бонбони, билет за Хелоуин партито и бурни овации от класа си. Второ и трето място се присъдиха на Яна Добрева от 9-б и момиче от Френска гимназия „Антоан дьо Сент Екзюпери“ - Любина Стоилова от 10-ж.

Вечерта на празника се проведе Хелоуин парти, в клуб Infi Folk Deluxe, организирано от РТPI и Ученическият парламент към Езикова гимназия „Пловдив“. Присъстващите зомбита, ангелчета, дяволчета, вещици, феи и други причудливи същества далеч не бяха само от Английската гимназия – между музикалните ритми се чуваха поздравии, отправени към компании от Търговската, Френската, Математическата гимназия, НГ за сценични и екранни изкуства и др. Украсата на заведението беше в тон с празника – влакнести паяжини оплитаха вратите и светещи скелети висяха от тавана.

Така премина Хелоуин за празнуващите, които тържествено отбелязаха този ден, но много хора се проявиха като националисти и отказаха да почетат събитието със следния аргумент – „Когато американец си върже мартеничка, тогава аз ще празнувам Хелоуин!“.

Поводите за празник и забавление винаги са хубаво нещо, но е добре човек да помни и почита и своите корени и традиции. Във връзка с тази идея РТPI работи по проект за възстановяване на българските традиционни празници.

Текст: Нона Кичукова, 11-г

Снимки: Стефан Солачки, 11-з; Ива Ценкова, 12-в

Четири доброволчески организации към Английската гимназия положиха усилия за отбелязването на празника, организирайки различни мероприятия за учениците на гимназията.

EDS Ученически парламент

Победителят от конкурса за най-добра хелоуинска история, организиран от РТPI, е Антони Апостолов от 11-и клас, като комисия от 3-ма човека оценяваха изпратените истории. Ето и неговата:

Крадецът се събуди. Ослепителна светлина пронизваше затворените му клепачи. Идваше от фенерче, държано от старица, чието сбръчкано от годините лице стоеше на сантиметри от очите му.

- Добре дошъл! – усмихна му се тя и седна зад голям дървен тезгях на няколко крачки от него.

Крадецът се опита да се изправи от стола, на който седеше, но и двете му ръце бяха здраво завързани за облегалките. Упойката, която старицата навярно му бе инжектирала, все още държеше мускулите му сковани. Как се беше озовал тук? Изглеждаше сякаш е в някакво подземие, но спомените му бяха мътни.

Името му беше Джошуа, младеж на 20 години. Беше влязъл с взлом в имението, огромна триетажна сграда в края на града, с целта да ограби единствения ѝ обитател, г-жа Лод, вдовица на 68 години. Нуждаеше се спешно от парите.

- Стой мирно, сладурче! – скастри го старицата. С ритмични движения тя прокараваше дълга на вид игла през тялото на парцалена кукла, изглеждаща досущ като Джошуа. Същата сламеноруса коса, черна риза и износени панталони.

- Харесва ли ти? – г-жа Лод се усмихна, видяла накъде гледа крадецът. Момъкът се опита да извика за помощ, но устата му беше запушена. Старицата се изкиска и продължи. – Имам цяла колекция. Виж! – подкани го тя с настойчиво кимване.

Джошуа извъртя глава настрани. Зад гърба му, поставени на голям дървен рафт, седяха повече от 20 парцалени кукли, всяка от които различна от другите. – Обикновено нямам много посетители, затова обичам да правя кукли по тяхно подобие, за спомен. – продължи жената, докато прокараваше иглата през рамото на парцалената кукла. – Последната, която направих, беше на Сид, преди месец и дванадесет дни. – тя кимна с многозначителна усмивка към рафта отляво – в края на редицата беше облегалата кукла с копчета за очи и продължени черни конци за коса.

- Сигурно ме мислиш за чудовище. – каза старицата и гласът ѝ леко заглъхна. – Но никой не се интересува от една самотна стара вдовица, живееща в края на града. Откакто се случи онази ужасна злополука с мъжа ми, животът ми стана много еднообразен.

Крадецът се опита да си спомни какво знаеше за експлозията в мините преди 8 години. Доколкото знаеше, мъжът на г-жа Лод бил миньор и работил там, когато се случило. Не оцелял.

- О! – озадачено възкликна старицата. – Не ми достига едно копче за дясното око.

Тя се надигна тромаво от тезгяха и доближи Джошуа със ситни стъпки.

- Наистина съжалявам, миличък, но ще трябва да се погрижа за това. – кокалестите ѝ пръсти се вкопчиха в ченето му като менгеме. – Не искаме никакви несъответствия с куклата, нали?

Джошуа разбра какво се канеше да направи и стисна очи, но беше твърде късно. Иглата прониза дясното му око с такава лекота, сякаш преминаваше през масло, омекнало под слънцето. Крадецът закрепна, но парцалът в устата му заглуши писъците. Г-жа Лод нежно извади иглата и му се усмихна благо:

- Изчакай тук, ей сега ще донеса превръзка!

Вратата на подземие се затвори със скърцане и крадецът намери сили да повдигне глава – беше сам. Сега трябваше да действа, иначе щеше да умре в тази дупка. Столът, към който бе прикован, беше от старо дърво, пропито с кръвта на миналите жертви на г-жа Лод. Джошуа се надигна на пръсти, вдигайки стола със себе си, и се засили към близката стена. Опорните точки на седалката поддадоха и столът се разпадна на части; рамото на младежа изпука болезнено. Ситни стъпки откъм вратата предвестиха, че г-жа Лод щеше да влезе всеки момент. Крадецът скочи на крака и, когато масивната врата се отвори, той не се поколеба и блъсна старицата с всичка сила. Мрачен коридор със светещи по стените факли водеше до напукани от времето каменни стъпала. Джошуа се затича натам, без да погледне назад.

Едва не повърна от гледката в следващата стая. Осакачени тела на мъже, жени, дори и на деца, всички жертви на старицата, висяха от тавана, окачени за ръждясали куки. Цялото помещение вонеше на смърт.

„Продължавай напред, Джош, не гледай настрани!“ Заповтаря си мислено крадецът, борейки се с отвращението си.

Разби със здравето си рамо отсрещната врата и изскочи във входната зала на имението. На стотина крачки вдясно стояха големите дървени порти, водещи навън. Към спасението.

Крадецът се впусна със всички сили натам, пренебрегвайки острата болка в рамото. Веднъж излезеше ли оттук, лесно щеше да се домъкне до пътя и да намери помощ. Хрипкав сякаш се изплъзна от устните му. Старата вещица никога нямаше да го настигне.

Бърз и точен удар откъм дясната му страна повали Джошуа на земята и изкара въздуха от дробовете му. Със здравето си око той успя да зърне обезобразено лице, осветено от кървавия отблясък на изгрялата луна отвън.

Точно преди кирката да се заби дълбоко в черепа му.

Като вестник на гимназията Делта Те предоставя трибуна за личностно изявяване чрез своите страници. В това издание представяме на читателите един свободен материал, изпратен ни от Димитър Бозов от 12-д клас, който е познат на ученическото общество със своите публични изяви и участия в клубове и състезания по дебати.

Мъй с групам не делимся

Има нещо сбъркано. Ама нещо наистина много сбъркано. Ако един ученик реши да се бори за повече и по-високи оценки, то върху него пада обвинението, че е се превърнал в безсърдечен егоист и себечцентриран експлоататор, незаинтригуван за общото благо. Затова нека ние - учителското съсловие, да се стремим към пълно изравняване на знанията и уменията. Да няма много математически флуктации, няма нищо достойно от това, учениците ни да са с еднакви знания, оценки и умения! Точно така, това е много справедливо.

Раздаваме листовете с контролни. Ооо, Господи, как не ви е срам, каква е тая междувидова взаимопомощ? Какъв е този див, интелектуален колективизъм? Всеки трябва да работи сам за себе си. Не е морално един да работи за всички, как така? Мислите ли, че в живота ще можете да използвате така труда на някого друго? Не! Няма такова нещо!

Е, надали в живота има толкова равномерно разпределение на ресурси, колкото има тук. Но дори и на местата, където ресурсите са разпределени по равно (които всъщност не са много), то налице е колективен труд.

Индивидуализъм или колективизъм - това е въпросът. Преди 70 и повече години, земите,

парите и трудът на нашите прадеди са били иззети в името на „общото благо“. С последвалите 50 години, иначе гордият и непримирим български народ, е усвоил новата „благодатна“ философия на стадното поведение до недостижими висини. И ако преди 150 години е имало смели българи, които са се изправили против тиранията на султана, днес сякаш не се намират смели чедо Аспарухови, които да се изправят

пред тиранията на социума. Всички си плащаме прилежно данъците, за да подкрепяме по-слабите от нас господа в крайните квартали. Ако искате отскочете до някой от тях и вижте успехите на колективния разум, който дава на всекиму според нуждите. Същият този егалитарен начин на мислене ни тлакса да отхвърляме различията, достатъчно е малко да мръднеш извън социалната норма на обличане, поведение и естетически разбирания и ти вече си „враг народен“. Това наше мнение не е насочено само към тези, които се различават в нашите естетико-социални разбирания, всеки с малко повече материална целенасоченост може да падне под този знаменател.

Нека да ви заведе в моята родна Станимака 100 години по-рано...

На центъра на града има двама души, единият се разхожда със златно кюлче под мишницата, другият е пиян като пор и се излегнал върху една пейка. Реакцията на хората от кафенето към този със златото – „Ей, Аш, колсум, аферим, бачкал е човекът, изкарал е добри пари.“, а към пияницата – „Ей, мани го тоя алкохолик мизерен оттуки!“. Сега ще ви заведе в модерния Асеновград, 100 години по-късно, след като е преминал през серия от културни промени и е получил социално възпитание. Отново на улицата са тия двамцата, разговорът в кафенето – „Виж го тоя, мутра ли е к'ъв ли е, махи го тоя крадец/експлоататор/продажник, как не го срам така да има толкова пари!“, а към алкохолика – „Ти-ти-

ти, ей горкият не е пропилил от хубаво, колко ли му е тежко на човека!“

Но по-страшното е, че не само ние българите сме загубили трезвеността си, ами все едно целият свят е бил подложен на някакъв жесток умствен експеримент. Ей, на, вижте Европейския съюз. Всички трябва да са равни, затова и всички трябва да имат равни финанси. Нищо че гърците, испанците и тем подобни не могат да достигнат до нивото на немците, французите и белгийците. Ние ще вземем от спестяванията на работливия немец и ще дадем на гръка и испанеца, че, разбираш ли, те имат нужди и нямат възможности.

Трябва да се засрамим, особено ние, източно европейците, не ни ли стигнаха 500 години обществена тирания, че искаме още? Не ни ли стига това, че всеки път, когато седнем да ядем, с нас ядът още 2 деца от ромски произход посредством данъците, които плащаме? Не ни ли сигнала, един да работи за всички и всички да са напълно еднакви в материално, интелектуално и външно гледище? Или в скоро време Евросъюзът или даже самите ние можем да си изработим закони, за това, колко да е висок един човек и колко точно въглехидрати, протеини и мазнини да поема на едно ядене и колко точно да знае? Осъзнай се народе, всеки отговаря сам за себе си и за своите близки! Ако искаме да прогресиране, ще е добре да осъзнаем това възможно най-бързо.

„Създателят стои върху своето собствено мнение, паразитът следва мнението на другите. Създателят мисли, паразитът копира. Създателят твори, паразитът ограбва. Създателят изисква независимост, той или не злужи на никого и на никакви правила, той общува с хората на базата на свободна воля и свободна обмяна, паразитът търси власт, той иска да обедини всички в някаква обща цел и общо робство. Той твърди, че човекът е само инструмент, който трябва да служи на другите, че той трябва да мисли както те мислят да се държи както те се държат, и да живее в пожертвувателно подчинение на всяка нужда освен неговата.“ - Айн Ранд 1955г.

Написал: Димитър Бозов 23.10.2012г.

Дженифър Лопез в София

На 18 ноември в столичната зала „Арена Армеец“ се състоя първият концерт – част от световното турне Dance Again - на латино дивата Дженифър Лопез. В двучасовото шоу, което беше подготвила, певицата показва завидни танцови и певчески умения.

Джей Ло представи едни от най-големите си хитове и създаде изключителна атмосфера, изпълнена с много музика, страст, латино ритми и енергия. Освен за богатия репертоар и невероятното сценично поведение, Джей се бе погрижила и за зашеметяващия си стайлинг - многобройните тоалети, които бяха различни на всяко едно от изпълненията ѝ.

Запленена от невероятното шоу цялата зала се забавляваше заедно с талантливата изпълнителка.

Американската звезда, родом от Бронкс, многократно комуникира с публиката по време на краткотрайните паузи. След като сподели, че е влюбена, певицата изпълни и един от първите си хитове *If You Had My Love*. По време на следващата песен на видео стената, всички станаха свидетели на нейните най-близки хора – двете ѝ деца, както и сегашния ѝ приятел.

Цялата зала изпадна във възторг, когато Джени успя да слезне сред феновете си, което разкри нейното голямо сърце и любов към тях. След като се качи отново на сцената тя получи трибагреника, който развя високо, след което сложи ръка на сърце, падна и целуна сцената. В този момент цялата зала беше в еуфория. За финал Дженифър изпълни нашумялата в цял свят песен – Dance Again, като отново „възриви“ цялата зала.

Изключителната Джей се раздаде от сърце и душа за българската публика. Освен професионалното музикално представление световно известната идолка на много поколения направи и спектакъл на световно ниво, който за пореден път доказва, че тя е истинска звезда, достойна за уважение.

Текст: Магдалена Хърсева, 12-г; Иван Атанасов, 12-д

Събирайки цветята, които заспах сцената, певицата вдигна от земята българското знаме и го прегърна. Държейки ръката си на сърцето, Дженифър Лопез падна на колене пред пълната зала, която изригна.

Най-емблематичните снимки в историята

В началото на 19-ти век се правят няколко важни технически открития, които правят възможно създаването на изображения върху фоточувствителни материали. Много преди това обаче (ок. IV в.пр.Хр) китайският философ Мо Ди и гръцките математици Аристотел и Евклид описват така наречения стенопеичен фотоапарат, който се получава по естествен път чрез преминаването на светлината през плетени кошници или преплетени листа. Смята се, че първата успешна снимка датира от 1822г., но тя не се е запазила. До нас достига снимка от 1826г, направена от французина Жозеф Нисефор Ниепс. Французинът Луи Дагер продължил проучването на Ниепс и открил закрепването на образа върху метална плоча, покрита със светлочувствителен материал. Това е първият практически осъществим фотографски метод, който бил докладван във Френската академия на науките на 9 януари 1839 г. – дата, която се смята за рождена на фотографията.

Снимката на Че Гевара – ръководител на Кубинската революция

По време на честването на паметта на жертвите при взрива на кораба La Coubre на 5 март 1960г. личният фотограф на Че, Алберто Корда, снима държачия реч Фидел Кастро. Случайно в ползрението попада Че, който след минута отново минава в сянка. Фотографията е отхвърлена от редактора на списание „Революция“, което много разстройва Корда, уверен в силата на своята снимка. Изразва снимката, защото в оригиналния си вид има клони в горния десен ъгъл, и я закача в стаята си. Няколко кадъра раздава и на приятели. Така започнало всичко, докато тя не се превърнала в най-тиражираната снимка в света. Авторът ѝ никога не е искал да му се плащат авторски права - освен когато тя е използвана с цел рекламиране на водка Smirnoff. След процеса Алберто Корда получава 50 000 долара.

Джеси Оуенс – победите на Олимпийските игри от 1936г.

През 1936г. на Олимпийските игри в Берлин чернокожият американец Джеси Оуенс спечелил 4 златни медала в дисциплините 100м. и 200м. спринт, скок дължина и щафета 4x100м. Това силно вбесило Хитлер, който присъствал на игрите и вярвал, че немците ще покажат своето превъзходство на света. Според свидетели, след всяка победа на Оуенс, Хитлер изглеждал силно раздразнен. На своя архитект и по-късно военен министър, Албърт Спийър, споделил, че „физиката на живеещите в джунглата примитивни хора е нормално да е по-добре развита от тази на цивилизованите бледолики, затова не бива да бъдат допускани до бъдещите Олимпийски игри“. Комитетът на игрите настоявал Хитлер да поздрави всички победители, но Адолф категорично отказал да се здрависа с Оуенс. Американецът не получил признание дори от тогавашният американски президент Франклин Рузвелт.

Целувката на Таймс Скуер

На снимката е уловена целувката между медицинската сестра Едит Шейн и неизвестен моряк на „Таймс скуеър“ в Ню Йорк. Легендарната снимка се е превърнала в един от символите на края на Втората световна война и е направена от фотожурналиста Алфред Айденщат в деня на капитулацията на Япония (14 август 1945г.) без самата Едит да подозира. Фотографът разказва, че първо забелязал моряка, който пресичал тълпата и целувал всички момичета, които се изпречвали на пътя му. После видял сестрата наред огромното множество и, както очаквал, мъжът се приближил и я сграбчил, за да я целуне. Едит Шейн разкрива своята самоличност на фотографа десетилетия по-късно, в края на 70-те години.

Текст: Виктория Видева, 10-б

Благотворителна фотоизложба "Светлината в нашите очи"

В България има 18 000 слепи граждани, които се нуждаят от постоянна подкрепа и грижеш за тях човек, за да могат да живеят пълноценно. Доброволците от асоциация „Голям брат, голяма сестра“ и учениците от „Младежката зона“ на ЕГ „Пловдив“ са убедени, че в страната ни трябва да има училище, в което да се обучават кучета-помощници на хора с увреждания.

Именно поради тази причина се зароди благородната инициатива, целяща да помогне обучаването на кучета-водачи. Откриването на благотворителната фотоизложба се състоя в „Апартамент 101“, където бяха изложени фотосите на победителите от фотоконкурса, а специални гости бяха Богдана Петрова (победителката в „България търси талант“ 2010) и нейното куче-водач Жизел. Богдана е споделила свобода, независимост и подкрепа по всяко време на денонощието, която ѝ дава Жизел.

Цената на един фотос е 30лв., като средствата, събрани от продажбата на снимките, ще бъдат дарени на фондацията „Очи на четири лапи“, обучаваща кучета-водачи. Независимо, че изложбата се измества от нашето училище, кампанията продължава да съществува и всеки, който желае, може да си закупи снимка, като средствата ще бъдат събирани от г-жа Теодора Петранова.

Текст: Александър Аршинков, 11-в

Скритите чудеса

на Земята

Огнените топки Нага

Само веднъж в годината, в първото пълнолуние на октомври, в северната част на Тайланд се случва необяснимо явление - от повърхността на река Меконг към небето полетат розови, оранжеви и зелени огнени топки с големината на кокоше яйце. След няколко секунди полет те се разтварят напълно във въздуха. Местните жители имат собствено обяснение за явлението. Те смятат, че огнените топки излизат от устата на огромната змия Нага, която има седем глави и живее в река Меконг. Всеки път, когато змията реши да излезе от реката, тя изригва огромно количество огън. Местните жители разказват, че преди много години огнените топки се появявали и през март, април и май, но напоследък те могат да се видят само през есента. Полетът им над река Меконг започва към шест часа вечерта и продължава до около девет часа. Съществува легенда, според която така се създава стълба към небето, по която на планетата ни слизат различни богове, за да проверят как живеят хората. Жителите от селата, намиращи се покрай реката, всяка година организират фестивал в тяхна чест.

Морски дявол

Морският дявол (*Lophius pascatorius*) е вид риба, срещаща се в умерените и тропичните води на

Атлантическия океан, край бреговете на Европа (включително в Черно море), Африка, Червено море и Тихия океан. Морските дяволи живеят на дълбочина от 50 до 200 м. Дължината на тялото им е 1,5 - 2 м, теглото им е около 20 кг. Те имат сплескана глава, а с помощта на първия лъч на първата гръбна перка, който завършва с кожен израстък, примамват жертвите си на дъното и атакуват. Цветът и сплесканата форма на тялото на рибата ѝ помагат да се слее напълно с обкръжаващата я среда, а острият зъби се склучват здраво около жертвата и не ѝ позволяват да се измъкне. Мъжкият индивид е значително по-дребен от женския и затова се закрепя за бодлите му, докато женската го изхранва.

Вратата към Ада

„Вратата към ада“, както го наричат местните, се е появила през 1971г. до малкото градче Дарваз в Туркменистан. В местността са се извършвали геоложки проучвания в търсене на природен газ. Малко след като започнали тези проучвания се оказало, че под земята има огромна подземна пещера и копаенето там довело до фатални последствия. Цялото място пропаднало, заедно с лагера на геолозите и наличната техника. Никой не посмял да слезе, за да спаси поне някаква част от оборудването, защото дупката била изпълнена с газ. Инженерите решили да спрат изтичането към повърхността, за да няма нещастни случаи, затова го запалили. Специалистите очаквали, че горивото, изтичащо от дупката с диаметър 70м., ще свърши до няколко дни и пламъкът ще изгасне, но той продължава да гори вече повече от 40г., привличайки множество туристи всяка година.

Виктория Видева, 10-в

НЕМСКИ БАЗАР В ПЛОВДИВ

Истински Weihnachtsmarkt под тепетата...

Сигурно вече сте чули за немския коледен базар, на който Ученическият парламент и доброволческите организации в училище ще вземат участие. Ако не сте, ето малко информация по темата:

Тази година от 1-ви до 22-ри декември за първи път в нашия град ще се проведе традиционен немски коледен базар или, иначе казано, **Weihnachtsmarkt**, който се организира от представителите на немските фирми с филиали в града, а EDS е поканена за участие в него и ще се включи от 10-ти до 22-ри (включително). За периода от 12 дена на щанда, който ни се отдава от организаторите, може да се продават всякакви артикули свързани със светлия християнски празник - от сладки до картички със стихотворения на коледна тематика,

ръчно изработена украса и други коледни предмети от всякакъв тип. Гимназията се включва с мотото „Деца помагат на деца“, като основната част от парите ще бъдат дарени за благотворителна кауза, а продавачи и „производители“ ще бъдем самите ние. За да имаме достатъчно артикули за продажба, в училище се организират два workshop-а за изработката им, единият от които бе на 22-ри, а следващият е на 29.11.2012г. (четвъртък) от 13:00 до 17:00ч. Инициативата е доста мащабна, а по мое мнение и опит участието в подобен род дейности е изключително приятно и развлекателно, и всеки, който има желание, е добре дошъл да се включи. Ако ти или класът ти имате желание за участие в изработката на картички или пък искате да продавате на щанда, може да се свържете с мен, както и с г-н Саркис Нерсисян (изобразително изкуство), или да напишете лично съобщение на страницата на Парламента във Facebook (Ученически парламент към ЕГ „Пловдив“).

Важно - всички **готови** материали трябва да бъдат предадени в училище до 05.12.2012г. (независимо дали са направени от цял клас, организация или УП), като изработката ще продължи и по време на самия базар.

Дино Киров - 11-в, председател на УП към ЕГ „Пловдив“

тел.: 0888398941

Skype: dino.kirov

FB: DinoKirov

Типичен немски базар ще има и в Пловдив от тази събота - 1.12.2012г.

Какво ново по кината?

Ето на кои филми може да се насладите в кинозалоните този месец:

Тежка категория (31.12.2012г.)

Жанр: Екшън, Комедия

Звездата от „Ченге в мола“ - Кевин Джеймс - се превъплъщава в гимназиален учител, който, за да спаси училищната музикална програма, се записва да участва в състезание на бойни изкуства. Освен изпълнител на една от главните роли Джеймс е продуцент и сценарист на филма, партнира му Салма Хаейк, а на режисьорския стол е Франк Корачи, познат от щурите комедии с Адам Сандлър „Сватбеният певец“, „Момче за всичко“ и „Щрак“.

Хобит: Неочаквано

пътешествие (14.12.2012)

Жанр: Фентъзи, Приключенски
„Хобит: Неочаквано пътешествие“ проследява пътешествието на главния герой Билбо Бегинс, който е въвлечен в епичен поход за освобождаване на Еребор - изгубеното царство на джуджетата, което отдавна е завладяно от дракона Сmog. В образите си от трилогията „Властелинът на пръстените“ се появяват Кейт Бланшет в ролята на Галадриел, Анди Съркис в ролята на Ам-Гъл и Илайджа Ууд в ролята на Фродо. Джефри Томас и Майк Мизрахи също се присъединяват към актьорския състав в ролите съответно на кралете на джуджетата Трор и Траин.

Животът на Пи (21.12.2012г.)

Жанр: Драма, Приключенски
Филмът „Животът на Пи“ е по едноименния бестселър на Ян Мартел, разказващ за приключенията на Пи Пател - син на собственик на малък зоопарк. Семейството решава да се пресели от Индия в Канада, като пренесе огромния си багаж, включващ и голяма част от животните на товарен кораб. След коработуршение Пи се оказва в лодка заедно със зебра, хиена, орангутан и огромен бенгалски тигър на име Ричард Пъркър. Носителят на „Оскар“ Анг Лий представя едно зрелищно приключение за

Вени Стефанова, 10-б

Billboard HOT 100

Week: 47

TOP 10

1. One More Night
Maroon 5
2. Diamonds
Rihanna
3. Die Young
Ke\$ha
4. Some Nights
Fun.
5. Gangnam Style
PSY
6. Locked Out Of Heaven
Bruno Mars
7. We Are Never Ever...
Taylor Swift
8. Let Me Love You
Ne-Yo
9. Too Close
Alex Clare
10. I Cry
Flo Rida

Повече на: www.billboard.com

Спорт в България

Този път в спортната рубрика ще погледнем по друг начин на спорта. Няма да се говори за различни първенства и състезания, а по-скоро за местата, където се провеждат те. До преди една година България не бе домакиня на почти никакви големи спортни събития от около 20 години. В последно време обаче нашата страна беше домакин на няколко големи спортни форума, а и ѝ предстоят още за бъдеще.

Най-важният фактор, който позволи развитието на нашата страна в посока домакинство на големи спортни мероприятия, е построяването на многофункционалната зала „Арена Армеец“ в София. До завършването на залата през 2011 година по-големи спортни събития, най-вече в сферата на волейбола, се провеждаха в Двореца на спорта във Варна. Със своя тройно по-голям капацитет, модерна архитектура и множество иновации обаче Арена бързо стана главното място за провеждане на различни спортни състезания. Тя вече бе домакин на няколко европейски и световни първенства по таекуон-до, самбо и спортна аеробика, а също и на две волейболни олимпийски квалификации, както и на финалите на Световна лига по волейбол. Съвсем наскоро приключи и тенис турнирът на шампионките в същата зала. Всички останаха очаровани от организацията на събитието - самите спортисти, публиката и официалните лица. България спечели домакинството на този турнир за три поредни години, като през 2014 г. домакин ще бъде строящата се в момента зала „Цар Симеон“ в Пловдив. Освен въпросния тенис турнир, залата на Колодрума ще приема (заедно с „Арена Армеец“ и Двореца на спорта във Варна) и двубоите от Европейското първенство по волейбол през 2015 година. Несъмнено новата многофункционална зала ще бъде от огромна полза за спорта както в Пловдив, така и в България.

Освен спортните зали, които са или предстоят да бъдат построени, България разполага и с едни от най-добрите голф игрища в света, отговарящи на топ изискванията и готови да приемат престижни международни голф турнири. „Pirin Golf“, „Black Sea Rama“, „Sveta Sofia“ и смятаното за номер едно в Европа - „Thracian Cliffs“ са имената на голф игрищата, на които играят не само световни величия, но и нормални любители на този спорт. Така че, ако голфът ви е интересен, то определено има къде да поиграете.

Завършвам с надежда, че местата за спортуване у нас ще стават все повече и повече, както и спортуващите. До нови срещи!

Текст: Рашко Ангелинов, 10-д

Откритата през 2011г. зала „Арена Армеец“ в гр. София

Море и романтика

Залезащото Слънце преди здрач на Лунната пътека път ще стори и нейде чува се на гларус плач, а морска пяна бряг иска да събори.

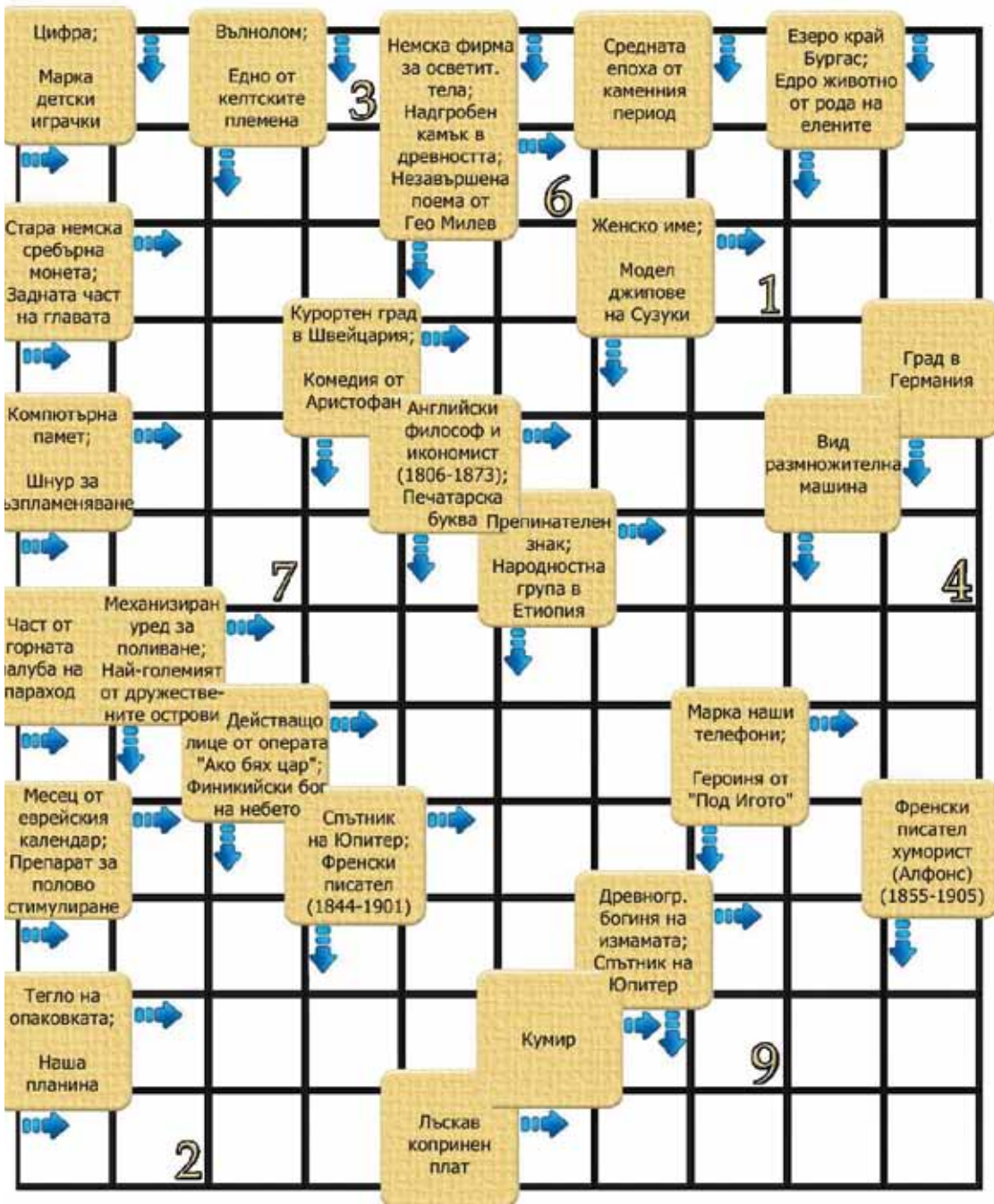
Водна шир поглъща хоризонта жадно, денят загръща се в от залез риза. Прокарва своя блясък Вечерницата бавно и люшва се в грациозен танц бриза.

И мистика, и тайни пази хладката вода, ситен пясък целуват нежно меките вълни. Лениво плава лодка с паднали гребла - в нея с любящ поглед мен гледаш ти.

Ружа Пеева

- ЗАЩО В КАТРАНА ??...
АЗ ВЕЧЕ БЯХ В АНГЛИЙСКАТА !!!...

Отгатни думите
и спечели!

1	2	3	4	Н
6	7	У	9	

Страницата подготвиха:
Нели Костадинова, 12-в
Александър Аришников, 11-в

Логически задачи

Кое е следващото число?

1
11
21
1211
111221

Намирате се в затвор. Знаете, че точно след 45 минути вратата, която ви дели от свободата, ще се отключи за няколко секунди. Трябва точно след 45 минути да я ритнете, за да се отвори, иначе оставате вътре завинаги.

Разполагате единствено със запалка и 2 фитила, които горят по 60 минути всеки.

Как ще разберете, кога са минали 45 минути?

В една кошница има яйца. Броят на яйцата се удвоява на всяка минута. След 1 час кошницата се напълва.

Кога кошницата е била наполовина пълна с яйца?

Вървял си един човек в пустинята и по едно време видял няколко торби с пясък. Повървял още малко и видял един куп с дрехи, малко по-късно видял една счупена клечка за зъби и още малко по-нататък един гол труп.

Какво е станало?

Описание на логическите задачи и техните решения. Текстът е написан в обратен ред, за да се провери решението на задачите.

Попълни кръсто-
словицата и спечели
награда!

Както и досега, първите трима от всяка смяна, които решат правилно двете кръстословици и ни изпратят двете думи, получени от цифрите, ще спечелят специална награда от "Делта Те". Изпращайте ни вашите отговори на нашата ел. поща:
deltate@els-plovdiv.com
Не забравяйте да си напишете името и класа!

SUDOKU

BEGINNER

	9			5	8		3
	1	8		4		7	
	7			6	2		1
	4	5		3	1	2	
	3			5			4
		6		8		9	3
2			5	7			1
	8		9			6	5
3		9	1				2

MEDIUM

	5			1		2	
	2		3			7	
1				4			8
5	4		2		3	6	
		2			1	5	
		6			7		8
3			1				6
		5			9		7
		4		3			5

PRO

	7			3	6		
		9	5				4
	6						
	9		8		3		
	8			1		5	
		2				9	
							3
5				4	1		
		6	7			8	

14 факта, които едва ли знаете

Американският долар с номинал 10 000 долара е банкнота с най-голяма стойност, която никога не е изтегляна официално от обращение. Тя е печатана до 1944 г. и днес в света има 140 такива банкноти. Те все още са законно платежно средство. Но тъй като колекционерската им стойност е много по-висока от номиналната, никой не би отишъл да напазарува в магазин с такава банкнота.

- Първоначално Кока-Кола се е продавала като лекарство срещу главоболие. Като комбинация от вино и кокаин то се е казвало "Кока с френско вино на Пембъртън".
- Човекът е единственото живо същество, което знае, че ще умре.
- Мекотелото се подмладява чрез процеса трансдиференциация, в който клетките се превръщат от един тип в друг. Клетките обикновено сменят ролите си, когато части от един орган регенерират.
- Марихуана е испанският превод на английското "Mary Jane".
- В Саудитска Арабия няма нито една река.
- Десният дроб на човек вмества повече въздух от левия.
- Националният парк „Долината на смъртта“ (Death Valley National Park) е най-големият и най-горещият национален парк на САЩ.
- Ню Йорк е основан от холандци през XVII век и първото му име е Ню Амстердам.
- В Месопотамия за смърт на пациент лекуващият лекар е наказван със смърт, а за ослепен пациент е наказван с ослепяване.
- Измислен от Хипократ, първоначално аспириновът е представлявал чай от кора на върба.
- Германия е държавата с най-много футболни фен клубове в света.
- Идеално чистото огледало е невидимо. Отразените предмети се виждат, но не и самото огледало.
- Общото тегло на бактериите, обитаващи човешкия организъм, е около 2 килограма.

Вени Стефанова, 10-б

Екоден

26 октомври 2012г.

Харесайте страницата ни във Facebook и получавайте първи информация за организирани от нас конкурси и игри, както и датите на излизане на новите издания! На страницата ни ще ви информираме първи за неща, пряко обвързани с училище, а и не само. Очаквайте фоторепортажи от всички актуални събития!

Добър ден! То всъщност е „добър вечер“... Обърках словоредата.

Дежурният може да изтрие дъската, защото аз много приказвах.

Сто гледат, всички приказват, никой нищо не разбира и пак си вярват.

- Какво е дъбене?

- Ами... посаждане на малки дъбчета.

Още не съм казала, но ще повторя!

Вън духа вятър, но вие пазете тишина!

От дългогодишния си опит знам, че във всеки клас има поне по няколко боклука!

Две момичета липсват - Виолета и Андриан.

На вас може да ви се иска да кръстосате прасе със зеле, за да стане свинско със зеле, ама не може!

Голяма нация, голяма техника, голямо чудо – това е такъв елеметаризъм.

Сашо, стига си преписвал от околната среда!

Кой, какво и защо взаимодейства с вода?

Вие представяте ли си някой да стои и да гледа как някой друг убива хора или руснаци?

Бисери

Учете си правилата, медуременно аз ще предам за причастия!

- Я кажи кои са двете партии?

- Ами... на републиканците и на консервантите.

в началото на годината

- Какво имаме сега?

- Свят и личност.

- К'во е т'ва?

Старите хора дават добри съвети, защото не са в състояние да дават лоши примери.

Вече станяхте големи мъже - особено момчетата!

Искам да ти пиша 6, но нямам желание!

К'ъв е тоя тебешир? Рони се като дронки!

Не говорете на глас!

Не ме гледай като инжектиран петел!

Така е, когато с едното око слушате, а с другото приказвате!

Двойките на изпитаните да ми се обадят!

Изпрати ни твоята колекция от бисери на
deltate@els-plovdiv.com

ЕКИП "ДЕЛТА ТЕ"

Главен редактор: Петър АНГОВ

Редакторски екип:

Анелия ГЕОРГИЕВА, Александър АРШИНКОВ,
Богомила КИРОВА, Ивелина ВАСИЛЕВА, Нели
КОСТАДИНОВА

Репортери:

Албена АРАБАДЖИЕВА, Вени СТЕФАНОВА,
Виктория ВИДЕВА, Лора СТОЯНОВА,
Мария ЧЕШМЕДЖИЕВА, Рашко АНГЕЛИНОВ

Фотографи:

Мария МАРИНОВА, Димитър КИРОВ,
Светлана ПАНОВА, Стефан СОЛАЧКИ

Графичен дизайн и предпечат:

Петър АНГОВ, Светлана ПАНОВА

По този брой работиха още:

Десислава ЙОРДАНОВА, Кристина ЛАЗАРОВА,
Нона КИЧУКОВА, Павлена ТОДОРОВА

Контакти:

тел. - редакция: 0895466672

e-mail:

deltate@els-plovdiv.com

Екипът на „Делта Те“ изразява своята благодарност на PELSA, както и на всички други доброжелатели, без чиято помощ този вестник не би могъл да се осъществи. Печатът се извършва със съдействието на ИК „Жанет - 45“.